

El Xiprer

Immediatament després de deixar el barri de la Torreta, a l'entrada de Granollers, al carrer Josep Umbert núm. 145, a mà dreta, trobem un lloc amb les portes obertes a tothom on un seguit de persones hi realitzen una gran tasca. Aquest lloc és conegut amb el nom d'El Xiprer. Què hi fan?, quan va començar a funcionar?

Aquestes són unes de les moltes preguntes que ens podríem fer per conèixer quelcom més d'aquest indret. Tot i que ja fa més de 2 anys que es va inaugurar, segurament hi ha gent del municipi i la comarca que encara no sap que existeix. Per això, volen posar de manifest que l'activitat que es porta a terme en aquest espai és més que profitosa i enriquidora, no sols per la gent que hi treballa voluntàriament cada dia o esporàdicament sinó també per tots aquells que volen col.laborar i, per tant, posar el seu granet de sorra en una experiència que et fa reflexionar, si més no mínimament, sobre el món en què vivim.

Aprofitem per agrair la col.laboració de la senyora Mercè Riera, responsable d'El Xiprer tot i que la seva família també hi és per ajudar-la, per haver explicat a la revista el que fa referent a aquestes línies.

El Xiprer és fruit d'una comunitat cristiana disposada a ajudar als altres sense rebre res a canvi, tenint en compte totes aquelles persones que habitualment hi assisteixen. «Aquí hi assisteix tot tipus de persones: des de toxicòmans, alcohòlics, i fins i tot algú que simplement vol passar una estona amb aquesta gent. Nosaltres ens preocupem de que es trobin a gust en l'ambient què els hi proporcionem.» ens comenta la Mercè.

Mercè Riera i els altres propietaris d'El Xiprer van tenir la inspiració de convertir el que abans era el seu habitatge en la casa de tots.

Tornant als orígens d'aquest centre d'acolliment no hem d'oblidar la col.laboració de Càritas per a tirar endavant aquesta iniciativa que pretén ajudar a les persones més necessitades i, en general, a aquells que no tenen medis per pagar-se un allotjament i d'aquí que se'ls anomeni els «sense sostre».

Mercè ens explicà els primers mesos de vida d'aquest centre: «Al principi, només hi acudien unes set persones i dos voluntaris. Durant aquests dos anys aquestes xifres han anat augmentant fins a arribar a unes vuitanta persones que vénen al menjador i cinquanta voluntaris. No

és un menjador social, ho considerem un lloc d'acolliment, on tots som com una gran família.

Quins serveis ofereix El Xiprer? «No només ofereix un menjador, també s'hi poden dutxar i se'ls hi renta la roba.

També tenen a la seva disposició una assistent social, la qual compareix un cop a la setmana per ajudar-los a trobar feina, a solucionar els seus problemes, etc. Nosaltres no els hi donem cap tipus de tractament, l'únic que fem és dedicar una estona del nostre temps a escoltar-los i a conversar amb ells. Estan oberts a explicar els seus problemes i ens hem trobat amb casos realment difícils de creure. Intentem ajudar-los, però en la majoria de les ocasions ens hem trobat impotents davant d'ells.»

De quines parts consta el centre? «Una part important és el menjador, on es dóna l'esmorzar i el dinar. De sopar no se'n dóna però es prepara en bosses individuals i les donem a totes aquelles persones que ho demani la cuina, també tenim una sala on s'asseuen per fer petar la xerrada, jugar a jocs de taula,... i, en definitiva, per passar l'estona, que això també és molt important per a tots ells. Disposem d'una petita capella on fem missa de tant en tant, encara que sempre resta oberta. El magatzem és una altra part que podem trobar al Xiprer. En aquest recinte s'hi emmagatzemen tot tipus d'aliments provinents d'aportacions ja siguin de particulars com d'empreses que volen col.laborar en aquesta tasca. Per exemple: ens van enviar oli valorat en 300.000 pessetes, Nutrexpà ens proporcionà uns 5.000 quilos dels seus productes i menjar infantil provinent de Nutribén.

La valoració d'aquest centre d'acolliment és que en ell s'hi gaudeix de bon ambient. A això, que és important, cal afegir que totes

Els primers visitants del Xiprer.

aquestes persones, deslligades d'aquest món capitalista on estan i estem immersos, estan molt contentes amb El Xiprer ja que no se senten soles. Saben que al carrer Josep Umbert núm 145 de Granollers hi tenen un lloc obert, un lloc on se'ls atindrà tal i com es mereixen pel sol fet de ser persones. Totes aquestes persones són germans nostres i el que s'hi fa al Xiprer és tornar-ls-hi el que se'ls ha pres. Per Mercè Riera aquesta activitat és molt maca, molt enriquidora, ja que reps el 100 per 1. Però, el que sí és enriquidor és saber la mena de feina que s'està portant a terme en aquest espai.

És un lloc idoni perquè un s'adoni de què en aquest món en el què vivim existeix més d'una realitat. En aquesta vida no tot són flors i violes, hi ha gent que ho passa malament. I no cal anar gaire lluny per adonar-nos-en. Moltes vegades ens pensem que la pobresa és molt lluny de nosaltres i no som conscients de que ens estem equivocant; hi ha gent que no té recursos i ha de viure com pot. La pobresa, però, no és l'únic problema d'algunes persones que assisteixen a aquest centre que hauria de servir d'exemple per a moltes persones.

El Xiprer disposa del servei d'una furgoneta per a recollir les aportacions de totes aquelles persones que vulguin col.laborar en aquesta tasca. El telèfon per a posar-vos en contacte és el següent: 93 879 12 92. Si el que es pretén és col.laborar en les feines que s'hi porten a terme només cal anar-hi.

Toni Argent
Natàlia Santiago